

REGLUGERÐ

**um niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda af vörum
sem endursendar eru til útlanda.**

I. KAFLI

Um niðurfellingu aðflutningsgjalda.

1. gr.

Heimilt er að heimta ekki aðflutningsgjöld af ótollafgreiddri vöru í vörslu farmflytjenda sem ekki hefur verið vitjað, viðtakandi hefur ekki fundist að eða neitað hefur verið um viðtöku á og endursend er til útlanda, enda sé við endursendingu fullnægt eftirtöldum skilyrðum:

1. Lögð sé fram hjá viðkomandi tollfyrirvaldi skrifleg beiðni á þar til gerðu eyðublaði um tollskoðun á þeirri vöru sem senda á til útlanda, svo og viðurkenning eða skrifleg beiðni hins erlenda seljanda um endursendingu hennar, ásamt nauðsynlegum tollskjölum hafi þau ekki þegar verið afhent.
2. Sett sé fullnægjandi trygging í peningum fyrir áföllnum gjöldum. Í stað peningatryggingar er tollfyrirvaldi þó heimilt að taka við skuldarviðurkenningu nemi gjöld minnst kr. 15 000, enda liggi fyrir skilyrðislaus sjálfsskuldarábyrgð banka á greiðslu gjalda og dráttarvaxta og annars kostnaðar verði vanefndir hjá skuldara. Fjárhæð þessi, sem miðuð er við vísitölu byggingarkostnaðar í janúar 1984, skal breytast til samræmis við breytingar á henni á hverjum tíma.

Ef upphaflegur farmflytjandi, sem annast reglubundnar ferðir milli landa, sér um endursendingu skal falla frá kröfu um tryggingu, enda sé varan í hans vörslu. Sama skal gilda sé varan í tollvörugæmslu, enda annist sá sem tollvörugæmsluna rekur endursendingu vörunnar. Þeir aðilar skulu þó lýsa því yfir í beiðnum um endursendingu hverju sinni að þeir taki á sig fulla ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda ef ekki er unnt að framvísa staðfestingargögnum þeim sem um ræðir í 5. tl. Þá skal flutningsmiðlurum jafnframt heimilt að annast endursendingu án setningar sérstakrar tryggingar hverju sinni ef þeir setja, í samráði við viðkomandi tollstjóra, heildartryggingu sem ætlað er að standa tiltekið tímabil.

3. Tollgæslan staðfesti skriflega skoðun vöru og umbúða svo og flutning hennar undir tolleftirliti um borð í útflutningsfar. Ef vara er eigi þegar að skoðun lokinni flutt um borð í útflutningsfar skal innsiglu hennar staðfest af tollgæslu. Við síðari flutning hennar undir tolleftirliti um borð í útflutningsfar skal tollgæsla staðfesta að innsigli hafi reynst heil og órofin.
4. Farmflytjandi staðfesti skriflega útflutning vörunnar og láti fylgja til staðfestingar afrit af útflutningsfarmskirteini ásamt hleðslukvittun.
5. Framangreind staðfestingargögn séu afhent viðkomandi tollstjóra innan mánaðar frá brottför þess flutningsfars sem flutti vöruna til útlanda, enda skal þá gerð upp fjártrygging sem sett var samkvæmt 2. tl. Séu framangreind staðfestingargögn eigi afhent viðkomandi tollfyrirvaldi innan hins tilskilda frests má m. a. taka setta tryggingu upp í áfallin og ógreidd gjöld eða stöðva tollafgreiðslu á öðrum vörum þar til skil eru gerð.

Niðurfelling aðflutningsgjalda skal því aðeins heimil að þegar hafnar uppboðsgerðir séu því eigi til fyrirstöðu. Á tímabilinu frá uppboðsauglýsingu og fram að söluþingi skal sá sem endursendingar beiðist greiða áfallinn uppboðskostnað.

II. KAFLI

Um endurgreiðslu aðflutningsgjalda.

2. gr.

Heimilt er að endurgreiða aðflutningsgjöld af vöru sem send er aftur til útlanda ónotuð í því ástandi sem hún var í er hún var flutt hingað til lands, enda hafi hún ekki verið boðin fram til sölu, viðurkenning (kvittun) viðskiptabanka um gjaldeyrisskil sé lögð fram og fullnægt sé að öðru leyti þeim skilyrðum sem tilgreind eru í 1., 3. og 4. tl. 1. gr.

Endurgreiðsla samkvæmt þessari grein er jafnframt bundin því skilyrði að staðfestingargögn skv. 1., 3. og 4. tl. 1. gr. séu afhent viðkomandi tollstjóra innan mánaðar frá brottför flutningsfars sem flutti vöruna til útlanda.

Endurgreiðsla aðflutningsgjalda skv. 1. mgr. skal því aðeins heimil að ekki líði lengri tími en eitt ár frá því að vara kom til landsins og þar til hún er endursend úr landi.

3. gr.

Heimilt er að endurgreiða aðflutningsgjöld af vélum og vélahlutum sem reynast gallaðir, enda hafi gallar komið fram við notkun og ekki fyrr verið hægt að ganga úr skugga um þá.

Endurgreiðsla aðflutningsgjalda skv. 1. mgr. skal því aðeins heimil að fullnægt sé skilyrðum 2. gr. eftir því sem við getur átt auk þess sem lögð sé fram viðurkenning seljanda um að hann taki vöruna aftur vegna framkominna galla.

III. KAFLI

Ýmis ákvæði.

4. gr.

Auk þeirra skilyrða sem sett eru samkvæmt 1.—3. gr. skulu þeir sem endursenda vörur, eftir því sem við á, uppfylla almenn skilyrði um útflutning skv. ákvæðum VIII. kafla laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolfleiftirlit með áorðnum breytingum.

5. gr.

Tollstjórar, hver í sínu umdæmi, annast endurgreiðslu eða niðurfellingu aðflutningsgjalda samkvæmt reglugerð þessari.

Fyrir hverja vörusendingu, sem endursend er til útlanda skv. 1.—4. gr., eða eyðilögð skv. 6. gr., skal greiða tollskoðunargjald.

6. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar gilda jafnframt eftir því sem við á um eyðileggingu á vöru undir tolfleiftirliti.

7. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 57. gr., sbr. 8. gr. laga nr. 59 28. maí 1969 um tollheimtu og tolfleiftirlit með áorðnum breytingum til að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 410 1. október 1979 um sama efni og reglugerð nr. 321 8. maí 1983 um breyting á henni.

Fjármálaráðuneytið, 10. janúar 1984.

F. h. r.

Björn Hafsteinsson

Skúli Bjarnason.